

HAD.

Brněnský román
od
JOSEFA MERHAUTA.

Všechna krev se v ní vzbouřila. Rychle běžela po schodech nahoru. Švihák doběhl od vrat zpět ke schodům a zastavil se dole. Dívaje se za ní kašlal, ústa šklebíl a vousatou housenku pod uchem si poškraboval. Když Karolina nahofe prudce bouchla dveřmi, obrátil se, zabručel: "Dummes weib!" a vyšel ze vrat nohy roztažené, hlavou kývaje a hořejší částí těla do předu nachýlen.

Král se vrátil asi za dvě hodiny. Za chvíli zavolal si Karolinu do světničky.

"Ona dělá pěkné věci!" řekl jí mrzutě a vyčítavě.

"Nemohla jsem jinak," odpověděla Karolina myslíc, že naráží na její schůzku s matkou. "Pájdou tam ještě jednou..." Přistoupila k němu, položila mu ruce svoje na ramena a hlavu sklonila na jeho prsa.

"...A když to nepůjde, radši umřu, než bych tady ostala..."

"Hlouposti!" řekl Král krátce; ruce svoje nechával při tom volně podle těla spuštěny a ani se jí nedotýkal.

"Ty bys nechtěl umřít?" ptala se tichounce Karolina.

"To ne!" zasmál se tvrdě Král a couvl na krok. Karolina, celá podepřená o jeho prsa, se zapotácela. Zvedla k němu oči a viděla jeho ledový, omrzlý obličej.

"Ona neví, co mluví a co dělá. To je samá hloupost!"

A hlasem hrdě vyčítavým pravil jí potom, že paní si na ni stěhovala. Je prý k pánům neuctívá a ani jí nepozdraví. Teď prý to jeden žaloval milostpaní. A ku posluhování je neobratná, těžká, hluchá a pořád zamračená.

"I to povídala, že je bladá jako smrtice," dodával Král, "a ptala se, co je jí. Chece jí dát pryč!"

"Pryč..."

"No, tak to řekla!"

"A vy byste mě nechal jít?"

"Co možu dělat! Já tady jsu služebníkem jako jiné..."

"Vy byste nešel se mnou?... Ty bys neutek?" řekla Karolina a její oči, její čelo, rty a celý obličej se chvěly očekáváním odpovědi na tuto zoufalou otázku.

"Bez peněz... to je těžká věc!" řekl chladně Král.

"Já tady nebudu! Radši umřu, umřu..." vykřikla Karolina, zdrcena touto odpovědí. Sedla si na postel a zabohýla hlavu do podušek.

Alé co, neplakala! Nák bylo a náč bude — ale paní jí chce dát pryč. Já za to nemožu! Proč je taková?"

Král to řekl chladně, skoro výsměšně a s lhovostí, která dopadala jako ledové kroupy na Karolinu duši. A chladně, odměřeně odešel.

Byla zvyklá takovým výbuchům jeho sprosťé povahy. I jeho ledový, posměšný tón často už rozbídal její srdce. Ale dnes to bylo všechno jiné, dnes to znělo zcela jinak: vážně, opravdově, hrozivě. Peníze, peníze chtěl ten člověk, kterému slepě se odevzdala ne nerozvažujíc, celá žijíc jen pro něho a pro svoje tajemství. A on ji nyní odbýval voláním po penězích, po jejích penězích! A on, ten hrdě člověk, který dříve dělal jakoby vším v domě vládl, nyní se vymlouval, že paní jí nechce, paní že jí vyžene a on že nemůže nic v tom dělat!

Jak to bylo zbabělé, babské, sprosťé... ano, sprosťé, tak to nazývala, a celá se zachvěla hrůzou, když jen v myšlénkách označila takovým výrazem jeho chování.

Zde to tedy už bylo, čeho se tolik bála! Zde to bylo, co jí prorokovaly výsměšné poznámky žen v kuchyni, jejich posuňky a pohledy! Zde to bylo, co viselo dlouho jako černý mrak nad její hlavou, co lehalo s ní do postele a dusilo ji, když spala, co jí mátló, že se lekala vlastního stínu, když chodila! On se změnil, on je celý jiný... a ona byla k němu připoutána, ona na něm musila viset celou svojí bytostí!

Ale pak si zase řekla: snad to ještě není konec. Snad se všechno zase navrátí a napraví! A mocně jí něco hnalo k tomu, aby všechno napravila. Byla to ještě láska, ale už to nebyla jenom láska, ta, která neměla smyslu pro nic, jenom pro svoje sny, naděje a sladké toužení. Už to byl také pud sebezachování, sobectví a ohledů, co ji táhlo zpět k muži, který s ní tak nešetrně zacházel.

Jakási přirozená chytrost člověka, který cítí, že se musí bránit, našeptávala jí, aby proti jeho zbrani nastavila svoji zbraň, proti jeho lhostejnosti svůj chlad.

Tak jí po hořejších dnech veliké oddanosti nastávala doba, kdy musila o jeho přízeň bojovat všemi ženskými prostředky. Vcházel do toho boje s trpkostí v srdci, ale s onou odhodlaností a odvahou, které je schopna i nejměkčí žena, jakmile do ráje její lásky z dálky hrnou se mračna, která věští sklamání.

To bylo podivné: často v dobách největší rozkoše, tenkrát, kdy jejich láska nejvíce hrála, proplakala celé noci. Dnes jí z očí ni slzička se nevyronila. Nespala té noci, ležela na znak, ruce pod hlavou a oči majíc otevřeny. Byla to noc hrozná, černá, studená, bez hvězd — ale slzi pro ni neměla. Její bolest tuhla a hutněla v jakous tvrdou hmotu, která jako kámen ležela jí na srdci, nehybná, těžká, ostře hranatá, neodstranitelná. Slzy jí nemohly obměkčiti, vzdechy jí nemohly odvalit. Zeela zřetelně cítila ve svém nitru velikou fyzickou bolest z toho kame-ne, který jí tam tlačil. Jenom vzdorem se dal odvalit, jenom divoká bouře mohla ho odpláchnout!

Na smrt už nemyslela. Za tuto jedinou noc z bláhové, zamilované dívky Karolina zhouževnatela v ženu, která se musila bránit hoto-vým činem. Bylo v této proměně něco zoufalého, ale bylo v ní také něco onoho nadzemsky posvátného vnuknutí, které dává matec sílu, aby snášela největší muka, aby se bránila, aby žila, hleděla se uchovat, a hleděla všechno, co se dá vybojovat pro svoje dítě. A nebe je tak milostivé, že toto vnuknutí, které vračí lásku k životu, ve svém sverhovaném slitování posílá i těm zoufalším bytostem, které došly ke cti mateřství po cestách pádu a hříchu.

Do rána se ustálila na svém plánu. Nežástaně tady, nedá se s hanbou vyhnat, odjede sama. Nebude jako černá Bety stát zahaběna v kuchyni, připravena na odchod, přijímajíc se slzami v očích úštěpky ostatních žen. Neodejde, pokorna, sehlípena, zebra-je o cizí pomoc — uteče sama. A on za ní musí sám dojít, musí!

Ve čtyři hodiny k ránu vstala. Sedla si na postel. Zima jí celou roztřásla. Ženy na postelích silně chrápaly. Jedna z nich, tlustá Máry, něco blábolila ze spaní. Přidušeně vykřikla, pak si oddechla z hluboka, převrátila se na druhou stranu a spala dál. Všecky spaly jako zabíty. Byly udušeny, chudě-

ry nebohé. A Karolina, když si vzpomněla, že jich vícekrát ne-uvídí, zapomněla na všechno, jak se k ní chovaly. V hlavě její bylo vyjasněno, moudré uznání tam potlačovalo všechny předsudky zamilovaného děvčete. Bylo jí líto těch upracovaných děvčat a jejich spánek připadal jí v tu chvíli takový svatý, andělský, spravedlivý, nedotknutelný a čistý. Brzy, snad už za hodinu, je přijdou burcovat, aby je vytrhly z toho blaženství, které mají na světě jediné v těchto hodinách tvrdého usnutí.

Karolina zahalila se do vlnáku a šla po špičkách k oknu. Někte-rá ze služebných zakryla je svojí sukní, aby nepadlo jí na postel světlo z protějšího nádvorního okna, kde pro někoho, pro nějakého nemoženého celou noc hořela lampa. Karolina sukni nestrhla, ale opatrně vystrčila pod ni hlavu a podepřela se rukama na okno. Noc byla tmavá, sněhem na střeších proběhlá. Do hlubokého ticha a černé tmy hovořila tam jen tichým svým světlem osamělá lampa v druhém posehodi. Načervenalá skvrna její záře ležela na zasněžené římsce smutně, ospale a opuštěně. Teď, jak se Karolina tam podívala, v okně se trochu zatemnilo. Nějaký stín se tam mihl a zase zmizel. Snad nemožený chtěl jít, anebo ve vy-měřené hodině kapkou léku posil-ňovali shasinající lampičku jeho života. A pak ten někdo, kdo nemoženému posluhoval, přistoupil k oknu. Byla to žena s rozčuchá-nými vlasy a v bílé noční jupičce. Položila čelo na tabulku v okně; pak si sáhla na spánky, zvedla oči k nebi a zalomila rukama.

Karolina vstala od okna. Bůh ví, jak v této chvíli vzpomněla si na svoji matku. Jak asi spí, co si o ní myslí... zdali pak se za ni modlí... Vrátila se k posteli a klekla k ní na zem. Pak vstala, sáhla se stěny malý obrázek Pan-ný Marie, líbala ho a tichounce se modlíla. Tma byla pořád, ale jak v té temnotě se zablýsklo sklo na obrázku, Karolině tak podivně připadlo, že není sama, že s ní ně-kdo bdí, že jí slyší a že má pro ni smilování. Kámen na jejím srdci ulevil... veliké utišení splyvalo do její duše a silná, odhodlaná, u vědomí, že nečiní nic špatného, rychle zamkla svůj kufr, oblékla se, vzala klíč a vyšla ven. Sešoupala se hmataje po zdi dolů se schodů, protáhla se průjezdem, tiše otevřela vrata, přivřela je zas a stanula na ulici. Sníh už nepadal, ale leželo ho vysoko na chodníku. Nebe bylo ještě špinavé, roztrhané kusy mra-čen po něm táhly, ale už vynořo-valy se mezi nimi veliké, temně-modré plochy s bílými hvězdami. Stromy na Kolišti bělaly se do tmy svými ocukrovanými koruna-mi a tiše, bez pohnutí stály, jako-by v radostné trpělivosti snášely to bílé břemeno, kterým je zasy-pala nebesa. Bylo něco dojemné oddanosti v tomto hlubokém no-čním odmlčení přírody, zasypané, spící pod sněhem a klidně vydy-čující pod ohromným pláštěm, kterým jí nebesa dobrotivě opa-třila.

Karolina tak najednou zcela blízko cítila se Tomu, jehož po-mocí se dovolávala. Nesmírně blaživý cit oddanosti do Jeho vůle zahrnul také celou její bytost. A v té chvíli se jí zdálo, jakoby byla vyšedší z toho domu opustila věz-nice po dlouhém žalářování.

(Pokračování.)

HLEDÁ SE spolehlivý starší Čech, který rozumí farmerství. Musí mít potah a polní nářadí. Nejlepší podmínky. Hlaste se u "Pokroku Západu," Omaha, Nebraska. 144f

Děvět z desíti obyčejných chorob denících přichází s nečistě krví, jež seslábují životní ústrojí. Spolehlivý krve čistitel jest léčitelem chorob.

DRA. PETRA

HOBOKO

má málo, jestliže vůbec, sobě rovných

jako krvečistitel a sesilovatel ústrojí. Jest používáno po více jak sto let — dosti dlouho, aby jeho cena byla opět a opět dokázána. Neobsahuje nic jiného, než co nám udělá dobře. Neptejte se u vašeho lékárníka. Zvláštní jednatel může vás jím zásobiti. Pište DR. PETER FAHRNEY & SONS CO., 112-114 So. Hoynes Ave., Chicago, Ill.

GEORGI & VITÁK,

(dříve Louis Viták)

Pište si o cenníky, jsou zdarma. 4663 Gross Av. cor. 47 and Ashland Av., Chicago
Prodáváme veškeré hudební nástroje za tovární cenu.

Jame výhradní vyrábitele vyhlášených "Pearl Queen" Concertin a máme též pravé české harmoniky nejlepší jakosti. — Jediní zástupcové pro Ameriku slavných a světově známých dechových nástrojů vyráběných V. F. Cerveným a Synem pro které jsou doporučeny na všech světových koncertovních: v Praze, Paříži, Lipsku, Bruselu a jinde. Náš obrovský tovární sklad, přívos a vývoz hudebních nástrojů po celé Americe dokazuje nejlépe pověst našeho obchodu a důvěru, kterou chováme u ct. obecnstva. [9m6]

Nakladatel českých hudebnin. Správky všech nástrojů se vyřizují.

NA PRODEJ!

Zařizeno

Farmy

Výtečné podmínky.

Česká Ústřední Pozemková Kancelář

JAN JANÁK,
Fiditel.

508 West 25th Street,
Chicago, Ill.

50,000 KNÍZEK ZDARMA PO
TAJNÉ NEMOCE MUŽŮ.

Tato kniha obsahuje mnoho vyobrazení, a jest pravým z drojem vědy pro staré i mladé, kteří trpí slabostí, straccenou mužnosti, nervosní chorobou, otravou krve, kapavkou, nedoby žaludeční ledvin a měchyřové. Kniha ta Vám objasní jak se můžete vylečiti doma a jistě. Pište nám český.

Porada zdarma. Úřední hodiny od 9ti do 5ti Vneděli od 10ti do 2hé odpoledne.

DR. JOS. LISTER & CO.,

40 JARBORN ST., B A 7 CHICAGO, ILL., U. S. A.

Dr. A. Svobody Hořké Víno

Připravené dle předpisů tohoto proslulého lékaře, doporučeno ode všech lékařských autorit v nemocích žaludku a vnitřnosti. Toto výtečné léčivé víno, užíváno li v pravých dávkách, může býti užíváno co lék při slabosti žaludku, nechuti k jídlu, nezdravosti a všech podobných nemocích. Prodáváno jest v plných kvartových lahvičích. Žádejte o toto víno, jež jest k dostání ve všech českých hostincích.

S. JUNG & CO., MILWAUKEE, WIS., Jediní majitelové.

Cestujícím jednatel jest pan

J. H. SHARY,

2957 FARNAM ST., OMAHA, NEB.

Telefon 4927.

...VÝLETY... Hledatelů domovů.

COLORADO Prvé a třetí úterý, každý měsíc až do konce listopadu 1906, Santa Fe bude prodávati lístky prvé třídy na okružní cestu do Denver, Colorado Springs a Pueblo za \$20 od řeky Missouri. Platné na 21 den.

JIHOZÁPAD V tytéž dny výletní lístky na okružní cestu budou prodávány na jihozápad vůbec, za tytéž ceny. Platné na 21 až 30 dní.

SAMUEL LARIMER, Pass. Agt.,

406 6th Ave., Equitable Bldg.

DES MOINES, IOWA.